

உ.
சிவமயம்,
நீதிச்சிந்தாமணி வெள்ளைச் சிந்தாமணி
என் துவழங்குகிற

விவேகசிந்தாமணி.

Acc. No. 45594

இஃது
சிறுமணஞர்
முனிசாமிமுதலியாரால்
பார்வை யிடப்பட்டு.

பிடாரித்தாங்கல்.

நாராயணசாமிமுதலியார் குமாரர்

சிதம்பரமுதலியார்

அவர்களாற்றமது
சிரோன்மணியிலரசு வச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1895 இல.

உ
கடவுள் துணை.

விவேகசிந்தாமணி.

நேரிசை-வெண்பா.

ஆல்லல்போம் வல்வினைபோ மன்னையயிற்றிற்பிறத்த
தொல்லல்போம் போகாத் துபாரமோய்—தல்ல
குணமதிசம் மருணைக் கோபுரத்தின் மேவுங்
கணபதியைக் கைதொழுதக்கால்.

அமரமாயாசிரியவிருத்தம்.

ஆபத்துக்குதவாப்பிள்ளை யரும்பசிக்குதவாவன்ன
க், தாபத்தைத் தீராத் தண்ணீர் தரித்திரமறியாப்பெண்
டர், கோபத்தை யடக்கா வேத்தன் குருமொழிக்கொள்
ளாச்சீஷன், பாபத்தைதீராத் தீர்த்தம் பயனிலையேழுத்
தானே. (க)

பிள்ளைதான் வயதின்முத்தாற் பிதாவின்சொற்புத்
தினோள், கள்ளிற் குழலாள் முத்தாற கணவன்க்க

1) ருதிப்பாசாள், தெள்ளற வித்தைகற்றாற் சீஷனுங் குரு
ஸுவத்தேடான், உள்ளறோய்பிணிக மர்த்தாலுலகர்பண
முதரைத்தேடார். (2.)

* குக்கலை பிடித்தநாவிற் கூண்டினி லடைத்து
வைத்து, மிக்கதோர் மஞ்சள்பூசி மிகுமணஞ் செய்தாலு
க்தான், அத்தலமலேற தர்மோ வதினிடமபுனுகுண்டா
மோ, குக்கலை குக்கலல்லாம் குலதெனிற் பெரிய
தாமோ. (3.)

ஒப்புடன் முகமலர்த்தே யுபசரித் துண்மைபேசி,
உப்பிலாக் கூழிட்டாலு முண்பதே யமிர்தமாகும், மு
ப்பழ மொடுபாணனும் முகங்குத்திடுவாராயின். கப்பி
யபசியு ம் பேர்க்கு கடுமபுசியாகுத்தானே. (4.)

கதிர்வெறுசெய்தெல்லாடக் கார்குலங் கண்டுசென்
று, கொதிசிறை கடலிற் பெய்யுங் கொள்கைபோற்குவ
லயத்தே மதிகனாம்படைத்தபேர்கள் வாடினோர் முகத்
தைப்பாராந் நிதிமிகப் படைத்தோர்க் கிவார் கிலையிலார்
க்கேமமாட்டார். (5.)

ஆலிலை பூவுங்காயு மததரு பழமு முண்டேல்
சாலவேபட்சி யெல்லாக் தன்குடி யென்றேவாரும்
வாஸிபர் வந்ததேடி வந்திப்பா கோடிகோடி
ஆலிலை உர்திபோன லங்குவந் திருப்பாருண்டோ.

* குக்கல் = காய், : கிலையிலார் = தரித்திரர்.

அறசீரடி யாகிரியவிருத்தம்.

பொருட்பாலை விரும்புவர்கள் காமப்பாவிடைமூழ்
கிப் புரள்வரீர்த்தி, யருட்பாலாமறப்பாலைக் கனவினு
மேவிரும்பார்க ளறிவொன்றில்லார், குருப்பாலக்கடவு
ளாபால் வேதியர்பால் புரவலர்பால் கொடுக்கக் கோரார்,
செருப்பாலே யடிப்பவர்க்கு விருப்பாலே கோடிசெம
பொன் சேவித்தீவார். (௨)

கொச்சகக்கவிப்பா.

தண்டாமரையினுடன் பிறந்து தண்டேனு கராமண்
டுகம், வண்டேகாளத் திடையிருந்து வந்தேகமல மது
வுண்ணும், பண்டேபழி யிருந்தாலுமறிபார் புல்லோர்
கல்லோரைக், கண்டேகனிதமங் குறவாடித் தமபிற்கல
ப்பர் கற்றோரே, (அ)

கவிரிவைத்துறை,

வாளர மழைதனி னனையத் தூக்கனான்
தானொரு நெறிசொலத் தாண்டிப்பிய்த்திடும்
ஞானமுங்கல்வியு கவின்றநூல்களும்
ஈனருக் குறைத்திடி விடற தாகுமே.

வேறு,

வண்டுமொய்த் தனையகத்தல் மதனபண்டாரவல்
வி, கேண்டையோ டொத்தகண்ணுள் விளிமொழி வாயி

தூரல், கண்டு சர்க்கரையோ தேனோ கனிவொடு கலத்
தபாகோ, அண்டர்மா முனிவர்க்கெல்லா மமிர்தமென்
றளிக்கலாமே. (௮)

சுற்பகத் தருவைச்சேர்த்த காகமுமமிர்தமுண்ணு
ம், வீற்பனவிவேகமுள்ள வேத்தரைச் சேர்த்தோர்வாழ்
வார், இப்புவிதன்னிலென்று மிலவுகாத்திடுக்கிளிப்போ
ல், அற்பரைச் சேர்த்தோர் வாழ்வ தரிதரி தாகுமமமா,

ஆலகாலவிஷத்தையும் கம்பலாம் ஆற்றையும் பெ
ருங்காற்றையும் கம்பலாம், கோலமாமத யானையைகாப்ப
லாக் கொல்லும் வேங்கைப்புலியையும் கம்பலாம், கால
னார்விடு தூதரைகம்பலாம் சுள்ளர்வேடர் மறவரைகம்ப
லாஞ், சேலைகட்டிய மாதரைகம்பினுற் தெருவில்நின்று
திடங்கித்தவிப்பரே, (௮௨)

வேறு,

சங்குவெண்டாமரைக்குத் தந்தைதா யிரவிடன்
னார், அங்கைக்கொய்தவிட்டா லழகச்செய் தநீர்
கொல்லுந், தங்கவண்கறையிற்போட்டால் சூரியன்கா
ய்த்துகொல்வான், தங்களின் டிலமைகெட்டா விப்படித்
தயங்குவாரே, (௮௩)

வேறு,

சாய்வாலை யளவெடுத்துப் பெருக்கித்தீட்டி நெற்றி
நிழையெழுதவெழுத்தாணியாமோ, பேய்வாழுஞ்சுமுகா
ட்டைப் பெருக்கித்தள்ளிப் பெரியவிளக் கேற்றிவைத்
தால் வீடதாமோ, தாய்வார்த்தைக்கேளாத சண்டாளர்
க்கென் சாற்றிடினுமுலுத்தணைத் தவிரமாட்டான், எ
வாரையெவாட்டா னிவனுமியா நெழுபிறப்பினுங்க
டையா மிவன்பிறப்பே, (மச)

வேறு,

வெம்புவாள் விழுவாள்பொய்யே மேல்விழுந் தழு
வாள்பொய்யே, தமபலத்தின்பாள்பொய்யே, சாகின்றே
னென்பாள்பொய்யே, அமபினுங்கொடி கண்ணுளாயிர
ஞ் சிந்தையாடோ, கம்பினபேர்களைல்லா காயினுங்கடை
யாவாரே. (கரு)

வேறு,

கொப்பத்தால்மங்கையருக் கழகுதூண்டுங் கேள்
வியில்லாவரசனா லுலகம்பாழாக், துற்புத்தி மத்திரிய
லாசுக்கினம் சொற்கேளாப்பிள்ளைளாற் குலத்துக்கீன
ம், நெற்புத்திகற்பித்தாலற்பாகேளார் கன்மைசெய்யத் தி
மையுமே கயந்துசெய்வார், அற்பரோ டுணங்கினிழற்
பெருமை தாழ்வாம் அரியதெங் கோபத்தா லுழிக்கு
பேரேமே, (கசு)

தன்னுடன்பிறவாத்தம்பி தனைப்பொறுத் தாயார்தக்
தை, அன்னியரிடத்துச் செல்வ மரும்பொருள் வேசியா
வச, மன்னியவேட்டின்கல்வி மறுமனை யாட்டி வாழ்க்
கை, இன்னமாவ் கருமமெட்டு மிடுக்கத்துக் குதவாவ
ன்றே,
(௧௭)

வேறு,

ஒருநாண்குமீரையு மொன்றேளேளா யுண்மையா
யையவையு மரையுங்கேட்டேன், இருளென்து மூன்று
பொரு மொன்றுஞ் செல்வாய் யிமமொழியைக் கட்ட
படி யீதாவாகில், பெருநாண்கு மறநாண்கும பெறுவை
பெண்ணை பின்னையோர் மொழிபுகல வேண்டாமென்றே
சரிநாண்கும்பத்துமொரு பதினேதாலே சகிக்கமுடியு
தெனியென சகியாமானே,
(௧௮)

எழுசீரடியாகிரிய விருத்தம்,

வேணுகர்வண்டு மதுதனையுண்டு திபங்கியே கிடப்
பதைக்கண்டு, தானதைச்சமபுவின் சனிவெனத்தடங்
கையா லெடுக்கமுன்பார்த்தாள், வானுறு டதெய வந்த
தென்றெண்ணி மலாக்காக்குவியுமெனதஞ்சிப், போர்
துவண்டே பததேதோபழதான் புதுமைமோ விது
வெனப்டகன்றாள்,
(௧௯)

வேறு,

கருதியுநுல்கல்லாதான் முடனாகும் சணக்கறிந்து
பேசாதாங்கடனாகும், ஒருதொழிலு மில்லாதான் மு

கடியாகு மொன்றுக்குமுதலாதான்சொம்பனாகும், பெ
ரியோர்கண்முன்வின்னு மாததைப்போலும் பேசாமலி
ருப்பவனேபேயனாகும், பரிவுசொலித்தமுனின்வன் பச
ப்பனாகும் பசித்தவருக்கிடமிண்ணுன்பாவியாமே, (௨௨)

வேறு,

தாங்கொணுவறுமைவந்தாற் சபைதனிற் செல்ல
காணும், வேங்கைபோல் வீரங்குன்றும் விருத்தரைக்க
ண்டால்காணும், பூங்கொடிமனையாட்கஞ்சும் புல்லருக்
கினைக்கஞ்செய்யும், ஒங்கியவறிவுகுன்று முலகலாம
பழிக்குதானே, (௨௩)

கவிவிருத்தம்,

அரும்புகோணி லறுமணங் குன்றுமோ
கரும்புகோணிதற் கட்டியும்பாகுமே
இருமபுகோணிதல் யானையை வெல்லலாம்
நரம்புகோணிதல் காமதற்கென்செய்வோம், (௨௪)

வேறு,

அன்னையேயனையதோழி யறத்தனைவளரி குமாதே
உன்னையேருண்மைகேட்பே னுரைதெரிச் சிறைத்தல்
வேண்டும், என்னையேபுணருவோர்களைக் குமோரின்

பால்பி, பொன்னையுங்கொடுத்துப்பரதப் போதினில்லி
ழுவதேனோ, (௨௩)

பொம்மெனப்பனைததுவிம்மிப் போர்மதன் மயந
கிளிழுக், கொமமைசேர்முலையினுளே கூறுவேனென்
றுணேமோ, செம்மையிலறஞ்செய்யாதார் திரவியஞ்
சிதரவேண்டி, கம்மையுங்கள் ஞஞ்ஞதம் காண்முகன் ப
டைத்தவாரே, (௨௪)

பொன்னெடுமணியுண்டானுற் புலையனாக் கிளைஞ
ரென்று, தன்னையும்புழைத்துக்கொண்டு சாதிபின்மணமு
ஞ்செய்வார், மன்னனா யிருந்தபேர்கள் வகைகெட்டுப்
போவாராகில், பின்னையுமமாரோவென்று பேசுவாரே
வாரே, (௨௫)

வேகயோதிய வேதியர்க்கோர்மழை
நீதிமன்னர் பெறியினுக் கோர்மழை
காதனமங்கையர் கற்பினுக்கோர்மழை
மாதமுன்று மழையெனப் பெய்யுகிம், (௨௬)
அரிசிவிறற்றிடு மகதணர்க்கோர்மழை
வரிசைதப்பிய மனனருக் கோர்மழை
புருஷனைக்கொன்ற பூவையர்க்கோர்மழை
வருஷமுன்று மழையெனப் பெய்யுமே, (௨௭)

திருப்பதிமிதியாப்பாதஞ் சிவனடிவணக்கஞ்சென்
னி, இரப்பவர்க்கையாக்கைக னினிடசொற் கேளாக்காது
புரப்பவர் தங்கள்கண்ணீர் பொழிதாச்சாகாதேகம், இ
ருப்பினும் பயனென்காட்டி விரிப்பினுமிக்கைதானே

தன் னுடல்தனக்கொன்றியந்தால் தக்கதோர்பலம
தாரும், மின்னியவேசிக்கீயந்தான் மெய்யிலேவிபாதிபா
ரும், மன்னியவுறவோர்க்கீயந்தால் வருவது பெருமை
யாரும், அன்னியபாத்துக்கீயந்தாலாருயிர்க்குதவிபாமே

படியினப்பொழு தேவதைத்திடு பச்சைநாடியை
ம்பலாம், பழிமகக்கென வழிமறித்திடு பழைபநீவியை
கம்பலாம், கொடுமதக்குவ டெனவளர்த்திடு குஞ்சாத்
தையுகம்பலாம், குலங்கபேதிகைத்திடுஞ்சிற குமார்
கம்மையுகம்பலாம், கடையிலக்கமு மெழுதிவிட்டகண
க்கீர்தம்மையுகம்பலாம், காக்கைபோலவழி பார்த்திடுங்
கூடி காணியாளரைகம்பலாம், நடைகுலிக்கிய முகமி
னுக்கிய கைகனைத்திடு மாதரை, நம்பொணுதுமெய்
நம்பொணுதுமெய் கம்பொணுதுமெய் காணுமே, (௬௩)

வண்டுகளிருந்திடி மதுவையுண்டிடும
தண்டமிழிருந்திடிற் சங்குஞ்சேர்க்கிடும்
குண்டினியிருந்திடிற் கோள்கள்மிஞ்சிடும்
குபண்டுகளிருந்திடிற் பெரியசண்டைமாம், (௬௪)

சம்புடைமாதர்க்கைக கவரிமான் மயிரின்கற்
றை, வெற்புதுவேங்கையின்றோல் வீரன்னைவெய்யகூர்

வேல், அற்பர்தம்பொருள்கடாழ் மவாசரிதந்தபின்னோ
பற்பலர்வொள்வாரித்தப் பாரினிலுண்மைதானே, (௬௨)

விணர்பூண்டாலுத்தங்கம் வெறும்பொய்யர்மேற்பூ
ச்சென்பார், பூணுவார் தராப்பூண்டாலும் பொருந்தியக
ங்கமென்பார், காணவே பனைக்கீழான்பால் குடிக்கினுங்
களளையென்பார், மாணுலகத்தோர் புல்லர் மெய்துரை
மெய்யென்பாரே, (௬௩)

ஒரியேயினுவத் தூணிழந்தையே

காரியேகண்பிழை காட்டிலிவையே

பாரியணவனைப் பழுதுசெய்தே

நீரிலேயிருப்பது கிலைமயவையே,

(௬௪)

சம்புவே மென்னபுத்தி சலந்தனின் மீனை மெய், வ
ம்புது வடத்தைப்போட்டு வானத்தைப் பார் பாசேனே
அய்யுவினாதேகேளா யாசனை அகலவிட்டு, வம்பனை க்னை
பிடித்த வாறுபோலையிற்றன்றே, (௬௫)

மூப்பிலாக்குமரிவாழ்க்கை முனையிலா வாசனையி
ம், காப்பிலா வினைசெய்யுமி கரையிலா திருந்தவேரி, கோ
ப்பிலாந்கொண்டகோலங் குருவிலாந் கொண்டருண்
ம், ஆப்பிலாச்சகடுபோல வழியுமென் றுரைக்கலாமே,

பொன்னி ன்மணி கிண்கிணி சிலமொ ருபுலமப
யின் னுணர் விமலகண மெல்லெனவெளித்தக

சின்னமலர் கொண்டுசில சேடையர்வளமுழ
அன்னமென வல்லவென வாழ்வொருத்தார், (உ௭)

காணியாரென் தெண்ணித் கடுவெளி திரியுமாள்
பேரல், காணுமடிலவுகாந்த மறியிலாக் கிள்ளியேபேர
ல், தேனின்கண்ணுறும்பி தியங்கியே தன்னையேபேர
ல், காணியையாசென் தெண்ணி காணவம்போக்கினேனே

சங்குமுழங்குத் தமிழ்காடன் தன்னையினைத்தபேர்
தெல்வாட, பொங்குங்கடலுமுறங்காது பொழுதேநா
லுந்மலியுயரது, திங்குநுறங்கும் புள்ளுறங்கும் தென்ற
ஹங்குநு சிலகாலம், எங்குமுறங்கு பிராககால மென்
கண்ணாரண்டு முறங்காவே, (உ௮)

அரணியைமட்டுவாரு மருங்களி நாட்டுவாரும், இ
ரவினிற்றனிப்போவாரு மேரிநீர்நீத்துவாரும், விரைசெ
றிமுழவியான வேலையையிநுட்புவாரும், அரசனைப்ப
கைத்திட்டாரு மாருநீரிழப்பர்மாதோ, (உ௯)

வாழ்வதவத்தபேரது மனத்தனின் மகிழவேண்டா
ம், தாழ்வதவத்ததானுற் தளர்வரோதக்கோர்மிக்க, ஊ
ழ்வினைவத்ததானு லொருவரால் விலக்கப்போமோ, எ
ழையாயிருத்தோர்பல்லக் கேறுதல்கண்டுகிரோ, (௩௦)

பருப்பதங்கள்போ னிறைத்திடுவமணிப் பலன்
களைக்கொடுத்தாலும், விருப்பநீக்கியகணவரைத் தழுவு
தல் வீணதாம்விசையாத்த, குருக்கொள்சத்தனக் குழ

ம்பிணையன்பொடு குளிர்த்தரவணிக்தாலும், செருக்குமி
ஞ்சிய வற்பர்தத் தோழமைசெய்யவுமாகாதே, (சுஉ)

பெருத்திடு செல்வமென் பிணிவந்துற்றிழல்
உருத்தெரியாமலே பொளிமழுங்கிடும்
மருத்துளதோவெனில் வாகடத்திலே
தரித்திரமென் னுமோர் மருந்திற்றழுமே, (சுஉ)

அத்தியின் மலரும் வெள்ளை வாக்கைகொவிதாக்கை
தானும், பித்தர்மனமுநீரிற் பிறத்தமீன் பாதந்தானும்,
அத்தவமால்பிரமதேவ னுலளவிடப்பட்டாஹும், சித்தி
ரவிழியர்வெஞ்சுத் தெரிதவரிலகைண்டிர், (சுசு)

சொல்லுவார்வார்த்தைகேட்டுத் தோழமை யிகழ்
வார்புல்லர், எல்லவர்விசாரியாமற் செய்வரோ நரிசொற்
கேட்டு, வல்லியும்பகவுமகடி மாண்டதோர்கதையைப்
போலப், புல்லியவொருவராலே போகுமெவற்பர்கேசம

கதவிவீரர் களத்திடை நவாதினும்
குதலைவாயிற் குழவிசை வையினும்
மதனலிலையின் மகனகவரவையினும்
இதமுறச்செலிக் கின்பம்வினையுமே, (சுகு)

புத்திமான்பலவா னுவான் பலமுளான் புத்தியற்றா
வ, எத்தனை விதத்தினாலு மிடறதுவகதேரும, மற்றொ
ருயிர்க்கத்தனை வருமுயல்குடிச்சென்றே, உற்றதோர்
கணற்றின்சாடல் காட்டியவவனமயேபோல், (சுஎ)

மாணமுள்ளோர்கடன்னோர் மயிரநிலையிர்வாழாத;
 ஞானதுகவரிமான்போற் கமைபெறுபுகழேழ்நாள், மா
 னமொன்றில்லார்தாம மழுங்கலாய்ச்சணங்கனாகி, ஈன
 மாந் கழுதைகக்கொப்பா யிருப்பரென்றுரைக்கலாமே, ()
 கழுதைகாவெனக் கண்டுநின்றாடிய வலகை
 தொழுதுமீட்டுமக் கழுதைகையத்தகிசெய்வதுதான்
 பழுதிலாதமக் கார்க்கிராமெனப் பகரும்
 முழுதுமுடரை மூட்கொண்டாடிய முறைபோல், ()

ஆசாரஞ்செய்வாராகி ஸ்திரீவாடு புகழுமுண்டாம
 ஆசாரநன்மையான லவளநிற்பிறைவராவா, ஆசாரஞ்
 செய்யாந் ஸ்திரீவாடுபுகழும்ற்றுப், பேசார்பே ர்பே
 யாராகிப் பிணியொடுக்கலில்வீழ்வார், (ரு0)

செல்வம்வத் தற்றபோது தெய்வமுஞ் சிறிதபே
 ணூர், செல்வதையறிந்துசெல்வரா சுற்றமுந் துணையு
 ம்பேணூர், செல்வதே க்ருமமென்றும் செம்பகைவலி
 தென்றெண்ணூர், வல்வினைவினையுபாரார் மண்ணின்
 மேல்வாழ்மாநதர், (ரு1)

யானையைச்சலந்தளி வீழுத்தவக்கரா
 பூனையைக் கண்களிற்பிடிக்கப்போகுமோ
 சானையுந் தலைவருந் தலவிலிட்டேகினார்
 சேனையுஞ் செல்வருந் திபங்குவார்களே. (ரு2)

கொண்டகற்கலைகளோடுங் குணமிலாக்கோதைமா
 கண்டுதெண் டிருப்பதல்லாம் கனவிலு புல்லொண்ணா,

துண்டெனமதுவையுண்ண சண்பகப்பூவில்விழ்த்த, வ.
ண்டினம்பட்டபாடு மனிதநுமபடுவர்தாமே, (௩௩)

மயிற்சூயிற்செங்காலன்னம் வண்டிகண்ணாடி பன்
றி அயிலெயிற்றரவுதிக்க ளாதவனாழி கொக்கோ, மயரு
மளில்கமலம் பன்முன்றுறுகுண முடைபோர்தமமை,
இவ்வுறுபுவிபோர்போற்று மீசெனன் நெண்ணலாமே,

நெருளிலாக்கலைநீர் செருத் துமாணமையும்.

பொருளிலாவறிஞாதம் பொறிபடக்கமும்

அருளிலாவறிஞாத மெளனயோகமும்

சுருணிலாமங்கைவர் சுற்புமொக்குமால்,

(௩௪)

மங்குலம்பதினாசிரம் யோசனை மயில்கண்டுடமா
டும், தங்குபானு நூறுசிரம்யோசனை தாமரைமுகம் வி
ள்ளும் திங்குளாதவற்கிடடியோ சனைபுறச்சிறத்திடும
ரக்காமபல், எங்குண்பனுமன்பரா யிருப்பவரிதயமவிட்
டகலாரே. (௩௫)

சத்திரனில்லாவானத் தாமரையில்லாப் பொய்கை,
மத்திரியில்லாவேதன் மதகரியில்லாச்சேனை, சக்கரப்
பலவரியில்லாத் தொல்சைபகதரில்லாழ்வு, தத்திரனில்லா
யினை ஸ்தனயில்லாமங்கைபோலாம, (௩௬)

குறைகடவ்வறுமையுங் குறத்தியுண்மையும்

நிறைபறமுருத்தின் நிளமைண்ணலும்

வினா செறிகுழனிஞள் வேசைப்பாசையும
அறைசெய்வடைவது யஞ்சுமில்லையே,

(ருஅ)

முடவனைமுர்க்கன்கொன்றால் முர்க்கனை முனிதர
ன்கொல்லும், மடவனைவலியாண்கொன்றால் மறனிதான
வனைக்கொல்லும், தடவரைமுலைமாதேயித் தாணியினு
ள்ளோர்க்கெல்லாம், முடவனைபடித்தகோலும் உலுவ
னைபடிக்குங்கண்டாய்,

(ருக)

பொருளிலார்க்கென்பமில்லை புண்ணிய மில்லைபென்
றும், மருவியேந்தியில்லை மைகதறிற் பெருமையில்கை,
சுருதியகருமமில்லை கதிபெறவழியுமில்லை, பெருனிலந்
தனிற்சஞ்சாரப் பிரேதமாய்த்திரிகுவாரே,

(கூய)

தும்பினிற்புதைத்தகன்றுத் துகளறச் கடர்கெடா
து, பாபபுக்துப்பால்வார்த்தாலும் படுவிஷம் நீங்காதல்
லோ, வேம்புக்குத்தேன்வார்த்தாலும் வேப்பிலைகசப்பு
மாறு, தாமபலனாவகற்றாலும் துற்சனர்கல்லோராகா,

கல்லாதமாதையுங் கடுங்கோபத் துரைக்கையுங்
காலத்தோந்து சொல்லாதவாழைச்சரையுங் துயர்க்குத்
வாத் தேவையுஞ் சுருதிநூலில், வல்லவந்தணர்தமை
யுங் கொண்டவனோ டெண்ணுளும் வலதுபேசி, கல்லார்
போலருகிருக்கு மனைவியையுமொருநாளும் நம்பொண
தே.

(கூஉ)

தேளத்தீயின் விழ்தொற்செத்திடாதெடுத்தபேரை
மீளவேகொடுக்கினாலே மெய்யுறக் கொட்டலேபோல்,
ஏளனமபேசித்திற்குத் திருப்பதைபெறுகண்டாலுங்,
கோளினர்தமக்குநன்மை செய்வதுகுற்றமாமே. (௬௩)

அறிவுள்ளார் தமக்குள்ளு மரசருக் தொழுததாழ்
வார், நிறைபொருபுலியினுள்ளோர் கேசமாய்வணக்களு
செய்வார், அறிவுள்ளார்தமக்குமயாதோ ரசடதுவருமே
யாகிந், வெறியறெறியுழுவார்கள் மேதினியுள்ளோர்
தாமே. (௬௪)

குருவுபடுதபாசர் கூடியவின்பத்தன்பால், மரு
ளியநியாயமாகாவி வயதுகாண செய்ததர்மம், அரிபாத்தி
ரமவிசார பரணமாய்சுகிவைகளெல்லாம், ஒருவாநயநி
யவொண்ணு துரைத்திடிவழிதேபோமே. (௬௫)

இடுக்கினால் உறுமைபாதி யேற்றவர்க்கிசைத்தசெ
ல்வம், கொடுபபதேயிசைவான் ஞாந்நமேயின் நிவாழ்
வார், நடுத்ததைவிடக்கீனூர்க்குத் தாகதோராயினிக
ளாகி, உடுக்கவேபுடையாறினி யுண்சோறுமவெல்லா
மாமே. (௬௬)

மெய்யதைச் சொல்வாராகில் எளக்கிடு மேலுண்
மை, வையகமதளிற் கொள்வார் பனிதறிற்றேவராவார்,
நிராயதைச் சொல்வாரென்ற போசனமற்பமாரும், கொ
ய்யவரிவர்களைந் து கேட்ககூடாநிவுள்ளோரே. (௬௭)

தந்தை||, ருரதட்டி நவன் ருயுரையிசும்த்தோன்
அத்தமுறுதேசிகர்த மாணையமறத்தோன்
வத்தமுறைவேதநெய் மாறினவர்கால்வர்
செத்தமுறினவையினிடை சேர்வதுமெய்கண்டிர். (௬௮)

காரிசுள்வழக்கதாயி னாவெறிக் துரைத்தார்சுத்தா,
ஏரிபேற்ஓபருகிமண்மே விருகண்ணும விளங்கிவழ்
வார், ஓரமேசொல்வாராகி லோங்கியகிணையுமாண்டு தீர
வேகண் னாரிணமிக் தெரியாதுபோவாதாமே. (௬௯)

தூப்புறச்சிவத்தவாபா பேபஞ்சணையின்மீதில ஒப்
புறக்கணவகூடே யோர்லீலைவையுபபோது, கற்பக
ஞ்சேர்கமாயிற் கனதனமிரண்நினைதத்தே, அபபுற
முருவீதெறையே மங்குகயற்றட விப்பார்த்தாள் (௭௦)

ஏரிநீரிமறத்தபோதல் கிருதநபட்சிவெல்லாம்,
பாரிநீரமறுத்தபோதப் பறளவங்கிருப்பதண்டே,
பாரினையாளுவேகதன பட்சமுமறத்தபோதே, ஆரு
மேகிலைசில்லாம லவரவரேசுவாரே. (௭௧)

மண்ணுர்சட்டி கரத்தேத்தி மறகாய்களவுக்காவி
னராய், அண்ணுத்தோடியிரப்பாரை யறித்தோமறித்தோ
மம்மமமா. பண்ணுர்மொழிபார்பாலடி சில் பைமபொற்
கலத்திற்பரிந்துட்ட, உண்ணுபின்றேயொருவருக்குமு
தவாமாதகரிவர்தாமே. (௭௨)

மண்டலத் தோர்கள்செய்த பாவமன்னவரைச்சே
ரும், திண்டிமன்மன்னர்செய்த தீங்குமத்திரியைச்சே

நும், கொண்டர்கள்செய்ததோஷம் தொடர்த்துதங்குரு
வைச்சேரும், கண்டனமொழியாள்செய்த கர்மமும்
கணவர்க்காமே. (எக)

தற்குணமுடையலேத்தை கயத்தசேவித்தலொன்று
பொற்புடைமகளிரோடு பொருத்தியேவாழ்த்தலொன்று
பற்பலரோடுகன்னால் பகர்த்தவாசித்தலொன்று [னே
சொற்பெறுமிவைகண்ணுன்று மிமமையிறசொற்கத்தா

நிட்டையிலே யிருந்துமனம் துறவடைத்த பெரி
யோர்க்களிமலன்றானாக், கிட்டையிலேதொடுத்துமுத்தி
பெறுமளவுப் பெரியசுகங்கிடைக்குங்காம, வெட்டையி
லேமகிமயங்கிச் சிறுவருக்குமணமபேசி விரும்பித்தா
ளி, சுட்டையிலேதொடுத்துநடுக் கட்டையிலேகிடத்தா
மட்டுங்கலைதானே. (எரு)

அன்னம் பூத்தடை யாலம்பழித்தவிழி யமிர்த
மபழித்தமொழியாள், பொன்னம்பெருத்தமுலை கன்ன
ங்குறுத்தகுழல் சின்னஞ்சிறுத்தவிடையாள், என்னெ
ஞ்சுருக்கவவ டன்னெஞ்சுகற்ருகலை பென்னென்றுரை
ப்பதினிரான், சின்னஞ்சிறுக்கியவள்வில்லங்கமிட்டபடி
தெய்வங்களுக்கபமே. (எசு)

ஆவிணமழைபொழியவில்லம்விழ வுத்தடியாண்
மெய்நோவவடிமைசாவ, மாவீரமபோகுதென்று விரை
கொண்டோட வழியிலேகடன்காரர்மறித்துக்கொள்ளச்,

சாவோகொண்டொருவனெதிரேசெல்லத் தவாரத
விருத்தவரசு சுப்பாதிண்டக் கோவேத்தர்தமதரிமை
பகுதிநீடக்கக் குருக்களவந்துதட்சணைக்குக் குறுங்கி
ட்டாரே. (எ)

தாய்ப்புகழிற் கட்டபுகிற் தச்சையுமருள்வானாகி
லாய்ப்புகழிற் கட்டபுகிற் தச்சையுமருள்வானாகி
பேய்ப்புகழிற் கட்டபுகிற் தச்சையுமருள்வானாகி
சேய்ப்புகழிற் கட்டபுகிற் தச்சையுமருள்வானாகி
நிலைகளர்க்கிட்டபேய் தரினிலத்தறவுமின்னை
சுலமிருத்தகன்றபேய் தாமரைக்கருக்கன்குற்றம்
பலவனமெரியுமபேய் பற்றதிக்குறவங்காற்று
பொலிவதுவிளக்கேயாகிச் சீண்டிமக்காற்றேகற்றும்.

அடுத்தபாலாணர் தக்கோர் மறையவ நிறப்போர்க்
கெல்லாக், கொடுத்தவர்வறையுற்றார் கொடாதவர்
முத்தவர்கள்மண்ணேல், எடுத்தகாடுண்டநீரு பெடாதகா
ட்டகத்தநீரு, மடுத்தகோடையிலேவற்றி யல்லதிற்பெ
ருகுந்தானே. (அ)

உணங்கிபொருகாண்முடமாகி யோர்கண்ணிழந்து
செவியின்றி, வணங்குகெடுவாலறுபுண்டு வயிறுமுது
குமுலர்க்கொட்டி, அணங்குகெடுவாமெலிவெய்தி யகல்வா
யோடுகழுத்தேத்திச், சுணங்கன்முடுவல் பின்சென்ற
லெவரைக்காமன்றுயர்செய்பான். (அ)

கன்மனப்பார்ப்பார் தங்களைப்படைத்துக் காகத்
தையென்செய்ப்படைத்தாய், துன்மதிவணிகர்தங்களைப்

படைத்துச்சோரரைமென்செயப்படைத்தாய், வன்மன
வடுகர் தக்களைப்படைத்து வாளரமென்செயப்படைத்
தாய், நன்மனைதோறும் பெண்களைப்படைத்து நமனை
பென்செயப்படைத்தனையே. (அ௨)

நப்புழீர்த்துவார நல்லவர்க்கல்லவென்
தென்புதூக்கி யிழுக்குவைத்தார்கள்போல்
பாபுமேகலை பாவையர்க்கல்லவென்
இறணபுபோல்வனெனத் தேகியகுஞ்சியே. (அ௩)

கோளரிபடர்ந்தகாட்டிற் குரங்கில்லைவத்தமிரதமுட்டித்
தோளரிளிற்றுக்கினைவத்துச் சுமத்துபேறுவளர்த்த
ஆளனைக்கிணற்றிற்றள்ளியழிகில்லாமுடவற்சேர்ந்தாள்
காளிகேர்கண்ணினுரைக் கண்ணிலு நகம்பொழுதே. (அ)

பேய்கொண்டாருங்கமலச் செம்மலுடனேயாவப்
பாய்கொண்டாளும்பணியும் பட்டிச்சுரத்தானே
நோய்கொண்டா லுங்கொளலாம் நூறுவயதாமளவும்
பேய்கொண்டா லுங்கொளலாம்பெண்கொள்ளலாகாதே

நானமென்பது மணங்கமழ்பொருளது நாவிலுந்
பதவோசைல், ஊனுணங்குவொண் மடந்தைபரணிய
து யுயர்முலைதடக்கோட்டில், ஆனதங்கது பூசினுன்வி
ங்குவ தடக்குமோவெனக்கேட்பக் காணவெட்டுவச்சே
விட்டகண்மனார் கடிதமழ்விலைவாணர். (அ௬)

கொண்டுவின்படர் கருடன்வாய்க்கொடுவெரிசாகம்
விண்டதாகத்தின் வாய்தனில்வெருண்டவன்றேரை
மண்டுதேரையின் வாயினிலகப்படுமவண்டும்
வண்டுதேனுந் தின்பமேமானிடவிற்பம். (அ௭)

கர்ப்பூரப்பாதத்திட்டு கஸ்தூரிபெருப்போட்டுகம
ழ்நீர்பாச்சிப், பொற்பூரமுள்ளரிமையிதைத்தாலு மதின்
குணத்தைப்பெருநதக்காட்டும், பொற்பேசையர்க்கறி
விங் கினிதாசவருமெனவேசொல்லினாலு, அம்போதபவா
ராதங் கவர்சுணமேமேலாகநடக்குத்தானே. (அ௮)

தண்டுலாவிய தாமரைப்பொய்கையில்
பொண்டுளிரை முகத்தருகேகதினால்
கெண்டைகெண்டை மெனக்கரைகேறினால்
கெண்டைகாண்கிலள் கின்றுதயங்கினால். (அ௯)

நரவுசாதனக் குழாபொடுகறுஞ்சுவை கலம்பெறு
வளித்தாலு, சருவசகதேக மனமுடைமாதரைத் தழு
வலுமாகாதே, பருவதங்கள்போற் பலபலவாமணி பை
ம்பொனோடியந்தாலும், கெருவமிஞ்சியமானிடர்தோழ
மைகிட்ட லுமாகாதே. (அ௧௦)

கிலத்தினிற்கணையின்முழித் தின்றவடன்னைகேரே
குலைத்தலைமஞ்ஞைகண்டு கூவெனக்காவிலேக
முலைத்தலைவதனைக்கண்டு முடாமதக்கரிவந்துற்ற
அலைத்தலைச்சிங்கமென்றக் களிமுகண்டேகிறதம்மா. (அ௧௧)

சரிபொருதிங்களாறு காவைந்முன்றுநாளும
நீர்த்தே புற்றினுந் தின்றுநுநிரையிதென்று

■ விரிசிறிலே டன் னகரில் வீற்குடைசகம் பைக்காவ்வி
கரியனாற்பட்டபாடு காழுமேட்டிலேபோறோம். (கூஉ)

பூதலத்தில்மானிடராய்ப் பிறப்பதரிதெனப்புகல்வ
பிறந்தோர்தாமும், ஆதிமறைநூலின்புறையருகீர்த்
திரைப்பலங்க ளன்பாய்ச்செய்து, நீதிவழுவாதவகைவழ
க்குரைத்தநல்லோரை சேசங்கொண்டு, காதலிபேரி
ல்லரா கழுதைமெனப்பாரினுள்ளோர் கருதுவாரே. ()

ஆரம்பூண்ட மணிமார்பா வயோத்திக்கரசே யண்
னாகை, ஈரமிருக்கமரமிருக்க யிலைகளுமிந்தவாமேறு
வாங்கொண்டு வழக்குரைத்த மண்மேனின் றுவலியே
பேசி, ஓரஞ்சொன்ன குடியதுபோ லுதிர்த்து கிடக்குக்
தமபிபரே. (கூச)

வல்லியந்தனைக்கண்டஞ்சி மரத்தனிலே றுறவ்வேடன்
கொல்லியபசியைதநீர்த்திரட்டித்தராக்கைக்கொன்றான்
கல்லவனறனக்குச்செய்த கலமதுமிக்கா ஆம
புலவர்கடமக்குச்செய்தா லுயிர்த்தனைப்போக் குவாரே. ()

தன்மானங்குலமாஸந் தன்னைவந்தேடைந்தவர்க
டங்கள்பாணப, என்மனநாகிலென்ன வெல்லவருஞ்சரி
மெனவேயெண்ணம்போகது, கன்மானமவைத்தெந்தநா
ளுந்மவர்தங்களுக்குகண்மைசெய்வோர். வன்மானமாடந்
தோரைக் காக்கின்றவள்ளலென வழுத்தலாமே. (கூக)

கன்னைத்தான்புகழ்வோருந் தன்குலமேடெரிதெ
னவேதான சொல்வோரும் பொன்னைத்தான்றேழயருள்

புதியாற்புனைத்தவைத்துப் பொன்றினோரும், மின்
னைப்போனமனைப்போ விட்டில்லாவத்தவேசைக்கடி நி
ரும்புனோரும், அன்னைசிதாபாவலஸரப் பனைப்போந்
மற்றிலாக்கடராமே. (௧௭)

பெண்டிகள்சொற்கேட்கின்ற பேயரொணுக்குவழி
டப்பேழிலோயர், முண்டைநாளுக்கிணையிவ முனைவிர
ர்புருஷனை மொழிபொழுதே, யுண்டைமூதிப்பாரு
ள் போத்தியறியினதென வுணாவோரில்லா, ரண்டினவர்
தமைக்கெடுப்பா சழிவழக்கேசொல்வதவாற்வுகாணே.

பொல்லற்குக்கல்லிகரில் செருவமுண்டாமதனோ
டு பொருளுஞ்ஞேர்கதம், செல்லாதுசொல்லிவைக்கு
ஞ் சொற்சென்றற்குடி செடுக்கக் துணியர்கண்டாய், ல்
லேர்க்கெழுண்டாருண முண்டாகிலருளதிக னு'மைமு
ண்டாய், எல்லோற்கு முபகார ராயிருந்துபரகதியையன்
துவாரே. (௧௮)

உந்தியின்சுழியின்முன்றே னுரோமமாங்குரியகாக
ஞ், சந்திரனெனவேயெண்ணித் தையலாள்முதத்தை
கோங்க, மந்திரகிரிள்ளிப்பி வழிமறித் திடுதல்கண்டு,
சித்தரக்கடற்குனோடிச் சென்றனக்குரைத்ததம்மா. (19)

மாகமாமேடைமீதில் மங்குகுறின அலாவக்கண்டு,
ஏகமாமதிடென்றெண்ணி விரகுவித்துற்றபோது, பசு

சேர்மொழியினாரும் பதறிமொய்யாதம்வாக்ந்த, தோகை
மாம்பரிவென்றெண்ணிக் தொடக்கராபீண்டவன்றே. ()

சுலதாரைவிழுநீருஞ் சாகரத் தண்ணைச்சார்த்தால்,
சுலமென்றேகொள்வதல்லாற் குரைகடல் வெறுத்தன
ண்டோ, புலவர்கள்சடையிற்கூறாப் புண்களிகண்ணைச்
சொல்லத், சுலமென்றேகொள்வதல்லாவிட நனில்வரோ
பெரியோர்குற்றம். (ராஉ)

காரொணங்குழல்கடற்பிக் கடுஞ்சிலைவாளிதப்பி
மேலெனவளர்ந்ததில்ல வேழத்தின்கோடுதப்பித்
தாருறுநிபரோமக் கங்கிவிவழியேசென்று
சிரியவெனவளர்ந்த செவ்வவலகுன்றைகவைத்தாள். ()

உண்டதையெழிக்குய்வாசல் லோரநீரொழித்துமேலே
வண்டலுமாய்க் குஞ்சேரு முகிரமுபாறவாசல்
உண்டதனிநுப்பைக்கண்டு பெருங்கனி புள்ளங் கொண்டு
கண்டனரினோருரெல்லாங்கொரிமயணக்கருதுவாரோ (ராசு)

கர்தொருவன்களைக்கொடுக்க மேற் புகுந்தார்ஜா
ளிகருத்தங்கண்டே, உர்த்துகிறுக்கத்தி லுயிர்ப்புற
பெடுதனைக் குரைக்குங்காலை, வினாத்தனிடத்திண்டவு
யிர் விடுமேயென்கணைமல்லால் லுருத்திழ்த்த, தான்

செயலையாவதல்லாத் தன் செயலாலாவது ன் டோ கறி
வுள்ளோரே. (௩௩)

கொல்லுகிறோற்புன்கண் கொவ்வையங்கனிவாய்
மாதே, கல்லணி மெய்யிற்பூண்டு காசிகாபரணமீதும்,
சொல்லரிக்குள் றதேடிச் சூட்டிய தென்னவென்றான்,
மெல்லியல்கண்ணு வாயுபுதைத்தனன் வெண்முத்தெ
ன்னு. (௩௪)

அருகிலிவளருகிலிவ ளருகில்வாவுநரும்
சரியகுழல்மேனியிவள் கானமயில்சரயல்
பெரியதனமிடைசிறிது பேனதையினையோ
தெருவிலிவணின்றகிலை செய்வமெனலாமே. (௩௫)

அலகுவாள்விழி யாறினழகன்னுதல்
திலகங்கண்டெதிர் செஞ்சிலைமாரணம்
கலகமேசெயுந் கண்ணிதுவாமென

மலரம்பைந்தையும் வைத்துவணங்கினான். (௩௬)

சூரங்குசின் றுகச் சாடிவகோஸத்தைக் கண்டே
அரங்குமுன்னினாய் பாடிக்கொண்டடிய வதுபோல்
கரங்கண்டியே பேசுககசடரைக் கண்டு

சிரங்கண்டியே மெச்சிமிறிவிடார் செய்கை. (௩௭)
விவ்வுதுவனைக்கதென்றம வேழமாவுறங்கிற்றென றும
வல்லியம்பதங்கிற்றென்று கவளர்கடாபித்திறென்ற றும

புல்லந்தஞ்சொல்லுக்கஞ்சிபொறுத்தனன் றெரியோரென்
றுப், கல்லதென்றிருக்கவேண்டாம் கஞ்செனக் கருத
லாமே. (௧௦)

சலந்தனிற்சிடக்குமாமை சலத்தைவிட்டகன்றிபொது
கொலைபுரிவேடன்கண்டு கூறாற்கொண்டுசெல்ல
வலுவினாலவனைவெல்ல வகைமொன்றுமில்லையென்றே
கலையெனிகாகஞ்சொய்த ககையெனவிளம்புவோமே. (1)

நிலமதிற் குணவான்றோன்றி னீள்குலத்தாரும்வாழ்வார்
தலமெலாம்வாசந்தோற்றுஞ்சுதனமரத்திற்கொப்பா ம
கலமிலாக்கயவன்றோன்றில் கன்குமத்தேசமபழாம
குலமெலமபழுதுசெய்யுங் கோடரிக்காமபுரோம். (2)

உரமுடன்மொழிவான்வார்த்தை யுறுதியுமில்லாண்டா
ம், மரமதின்கீழேபாடும் வானவாரணத்தைமாணா
புரமவிஞமவிதாலிற் பூட்டியமணிபோலாமும். [ம. (2)]
தரமுளான்மொழியும்வார்த்தைதங்கத்தின்கட்டிபோலா

கட்பிடைக்குய்யம்வைத்தார் பிறர்மனைகலத்தைச்
செய்வார், கட்புடைக்காமத்திபார் கன்னியைவிலக்கி
ரும், இட்டிடனஞ்சுதின்றோ ராய்சுகொண்டுசின்று, கு
ட்டியோய்காகிவீழ்ந்து குட்ப்பரிவர்தளாண்டாய் (3)

மதியிலாமறையோன்மன்னன் மடத்தையவேட்
ளையாலே, நுதவதுகாலத்தன்னிற் றேஷமென்றுரை
க்கையாற்றிச், புதுமைமாயெடுத்தபோது பெட்டியிற்
புதியாயாலே, அதிருடன்சுடியுண்டன்றே யருகாகடை
ந்தான்மாதோ. (௩௩௫)

வாழ்வரவல்லியார்வாழ் மலைக்குகைதனிற்புகுக்கே
ழ்பழம்புலிக்குக்காட்டி யடனியிற் றரத்துக்கலை
பாபாவேகரிக்கேற்பாலே படுபொருளுணரப் பட்ட
வெய்யவாழ்மிருக்கானே கொன்றிடவழிச்சென்றே. (1)

தங்கைகைகேசென்றேக்கேட்டு மன்னர்புழ்தகராது
வாரணமானும், சென்னைக்மலர்ச்சிதைசொல்லே ஸ்ரீராம
ன்கேட்டவன் சென்றான்மாண்டிள், தங்கையவன்சொ
ற்கேட்ட வாரணனுங்கிளையோடு தாறுமாண்டான்,
கங்கையர்கொற்கேட்பதெல்லாங் கேடுவரும்பேருலகோ
ர்களைப்பார்தாமே. (௩௩௬)

வூதியாரிருவர்கட்புத் கவமதிப்புறவவர்க்குள்
ருகினுற்படஞ்செய்து துணைபிரித்திடுவொன்றால்
போவதிரின்பவாயில் வேசைதாய்பச்சைகாவி
யூதியகதைபோலாகி யுறுகாகெய்துவாரே. (௩௩௭)
அருமையுட்பெருமைதானு மறித்துடன்படுவர்தம்மால்
இருமையுமொருமைவாகி பின்புறந்தேதுவுண்டாம்

பரிவிலாச்சகுனிபேரலப் பண்புகேட்டவர்கடம்மால்
ஒருமையினிரயமெய்து மேறுவேயுயருமன்னு. (௧௧௯)
ஒருவனேயிரண்டியாக்கை யூன்பொதியானகாற்றம்
உருவமும்புகழமுஞ் சுவற்றன் நீயின்பமுறறு
மருவியயாக்கையின்கே மாய்க்கிடுமற்றயாக்கை
திரமதையுலகமேறறச் சிறத்துபின்னிற்றமுன்றே. ௧௨௦
வேலிபாணது பயிர்தனைமேய்க்கிட கினைத்தாற்
காலஞானவ னுயிர்தனைக்கவர்க்கிட கினைத்தால்
ஆலமன்னையர் பாலகர்க்கருத்துவ ரானால்
மேலிதோர்க்குடன் யார்க்காலோலிலக்குவர்க்கே. (1)

அறங்கெடுநிதியுங்குன்று மாவியால்மாயுக்காயம்,
சிறங்கெடுமதிபுட்போரும் நீண்டதோர்க்கொகிற்செற்குடி,
மறங்கெடுமறையோர்மன்னர் வணிகர்கல் னுழவேலொ
ன்றும், குலங்கெடுவேசைமாதர் குணங்களைவிரும்பி
னோர்க்கே. (௧௨௨)

அரவீசகண்பன் கதல்றம்பிமைத்துன னண்ண
ன்கையால், வரமுத்தியாயுதம் பூண்டவன்காண்மற் றநி
கவனோ, பரமன்றிநிரிய யோக்தியனைமாதன் பஸககன
கொறவை, உரமென்றெடுத்தான் ம் ற்றுன்றன்சேவக
னெண்டொடியே. (௧௨௩)

சங்கரன்றேவி தமையன்மனைவி தனக்குமுன்னும்
மங்கயரேறிய வாகனங்காண்மற் றங்கவளோ
கொங்கைகளையிரைத் துடையவள்காணிக் குவலயத்தி
லெங்குத்திரியும் வயிரவரேறிய வாகனமே. (௧௨௪)

இத்திரன்டதங்கள் குன்று மிறையவர்பகங்கண்மாரும்
மக்கரதிலைசன்மோந மலிகடல்வறுமைமரகும்
சத்திரன்கதிரோசையுத் தாணியிற்றேயுமாறும்
அத்தணர்கநமங்குன்றில் யாவரேவாழ்வர்மண்மேன். ()

என்னனைக்கன்று முத்தனைக்குனிக்கு மிறையனை
யனைக்குமேயன்று, மன்னனைக்கன்றிப் பின்னைக்குத
வா வன்புளால்வருத்திவாடுவனோ, முன்னனைக்கொன்று
பின்னைப்பிறத்த முதாயகைவன்பிசுவுறாமல், கன்ன
னைக்கொன்று விசயனைப்புரத்த கவுத்துவராமகிநுஷணை
யனை. (௧௨௫)

பண்புடையோர்க்கோபறவை பாபத்திற்கோரிலக்க
கண்டிலரைக்காணியிரு காற்காவி-திண்புவிவை
ஆள்வார்மதுரை யழகியசொக்கரவர்
நீள்வாகனகண் ணிலம். (௧௨௬) !

சிறுவனனைப்பயறு செங்கெற்கடுகு.
மத்திதிரிதண்டு மணிநூற் - பொரிஉரவம்

வெற்றன்னம்புள்ளேறு வேதனரன்மாலுக்குக்
சற்றாழம்பூவே சுறி.

(௧௨௮)

சிரம்பார்த்தானீசனயன்றேவிதனைப்பார்த்தான்
காம்பார்த்தானசெங்கமலக் கண்ணன் - உரஞ்சேர்
சிலைவளைத்ததிண்டோளன் சீராயவண்ணான்
கலைவெருத்தவெண்மைதனைக் கண்டு.

(௧௨௯)

காலையிலும்வேளைக் கடைசிக்கயிறுதும்
மாலையிலும்பூமுடித்து வாழுமே—சேகரிசெறி
செய்யிலாரகதிகழுஞ் செத்தருத்திமாகேர்வாழ்
பொய்யிலார்மெய்யிலிடுப பூண்.

(௧௩௦)

சரிபொன்றுபொன்றிருந் பைபேறக்கற்றயர். சுற்
றுக்கொழி, வெரிபொன்றுசெல்வன ஹத்தினிலேற
யிருண்டமஞ்சு, சொரிஞ்ன்றாகமின் சேற்றிணிவீலறி
முன்னுழ்த்தவர, கரிபொன்றுசொந்தக் கனலேறிவந்த
துக்கங்களத்தே.

(௧௩௧)

ஒருபாகிமால்கொள மற்றொருபாதி யுமையவள்கொண்
டிருபாதிபாது மிறத்தான்புராரி யிருநிலையோ
பெருவாரிதீயிற்பிணறவானில்காகம் டிலக்குழியிற்[னே
றருவாகபோஜன்கொடை யுன்னையோடென்கைதந்தன

மஃபமசக்கடக்களிற்றான் தில்லைவாழ்க் கணபதியி
ன்பெருவயிற்றைக் கண்டுக்காடி, யும்பொலாம்விழித்தி
ருத்தா ரயில்லைற்செங்கை யுடையவறுமுகவனுவங்கண்
லாரிற்றான், பம்புகடாக்கண்ணனுமோ கஞ்சுண்டான்.
மால் பயமடைந்தா னுமையுமுடற்பா தியானான், அம்புவி
டைப்படைத்திரிவ தவாமதெய்வை நயனு மன்னமிரங்கா
மலையினின்றானே. (௧௬௩)

காமமேகாசத்தினையு கலத்தினையுக் கெடுக்கவந்த
களங்கம், காமமேகாசத்திரங்க ளானத்தினையுமபுகட்டி
வைக்குங்கடாரா, காமமேகாசகெடுக்குச் செல்லாமல்வ
ழியடைக்குங்கடாடா, காமமேகாசைவரையுமபகையாக்
கெடுக்குத்தரியுங்கத்தினானே. (௧௬௪)

தடாரிதன்னுறு மம பேரினாகச்சல்லரிடக்கை
கடாகவெங்கனா மதிர்ந்தெய்வாவித்திடக்காணல்
விடாதகாணகன் நன்னிடபுருடனை விமழுகதே
அடாதுவெய்தமங்கைவரவாசெய்வாவித்தவகைவரமாந்.

விவேகசித்தாமணி

(முதலியம்)

விவேகசித்தாமணி

45594